

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 184/2026-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duřu a sudcov Ladislava Duditřa a Rastislava Kařřáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zastúpenej JUDr. Jánom Vajdom, advokátom, Štefánikova 9, Námestovo, proti postupu Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/41/2018 a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 11Co/86/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 29. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/41/2018 (ďalej len „napadnuté konanie okresného súdu“) a postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11Co/86/2024 (ďalej len „napadnuté konanie krajského súdu“). Navrhuje okresnému a krajskému súdu v ich napadnutých konaniach prikázať konať bez zbytočných prietáhov a domáha sa priznania primeraného finančného zadostučinenia 4 000 eur, ako aj náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka v rámci napadnutých konaní vystupovala v procesnom postavení žalovanej na základe 17. septembra 2018 podanej žaloby žalobcu [REDAKOVANÉ] o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Uviedla, že toho času je stále vedené (od júla 2024) odvolacie konanie (napadnuté konanie krajského súdu).

3. Sťažovateľka tiež uviedla, že so sťažnosťou na prietahy sa obrátila aj na predsedníčku okresného súdu (ktorá na základe priloženej odpovede sp. zn. 1SprS/9/2022 z 29. marca 2022 vyhodnotila túto sťažnosť ako čiastočne opodstatnenú). Ďalej uviedla, že predmetom napadnutých konaní nie je právne a ani skutkovo náročná vec, ide o záležitosť tvoriacu bežnú súčasť rozhodovacej agendy.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka vo vzťahu k priebehu napadnutých konaní namieta, že od podania žaloby uplynulo už 6 rokov a 8 mesiacov, avšak konanie v jej veci nie je (v čase podania ústavnej sťažnosti) stále právoplatne ukončené. Vo vzťahu k postupu okresného aj krajského súdu v napadnutých konaniach namieta ich neefektívny postup, ako aj nečinnosť (že v napadnutom konaní okresného súdu sa opakovane vyskytli dlhšie časové obdobia jeho nečinnosti, avšak bez bližšej špecifikácie týchto období zo strany sťažovateľky).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného a krajského súdu v ich napadnutých konaniach.

6. Úlohou ústavného súdu v rámci predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 256/2024).

7. Ústavný súd pred predbežným prerokovaním tejto ústavnej sťažnosti preverovaním aktuálneho stavu napadnutých konaní zistil, že rozsudok okresného súdu č. k. 7C/41/2018-427 z 15. novembra 2023 bol v rámci napadnutého (odvolacieho) konania krajského súdu potvrdený v plnom rozsahu rozsudkom krajského súdu sp. zn. 11Co/86/2024 z 30. apríla 2025 (ktorý nadobudol právoplatnosť 30. mája 2025).

8. Vzhľadom na uvedené je teda zrejmé, že už v čase podania tejto ústavnej sťažnosti bolo vo veci vydané (aj keď nie právoplatne) rozhodnutie odvolacieho súdu (v rámci napadnutého konania krajského súdu). Teda právna neistota sťažovateľky už bola odstránená.

9. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľky. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu

do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (I. ÚS 265/2022).

10. Základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru poskytuje ústavný súd ochranu len vtedy, ak bola ústavná sťažnosť ústavnému súdu predložená v čase, keď porušenie práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade okresným a krajským súdom) trvalo alebo ešte pretrváva. Ak v čase doručenia sťažnosti už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva postupom všeobecného súdu, ústavný súd ju odmietne, pretože konanie o takej ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (IV. ÚS 453/2024). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

11. S poukazom na uvedené, teda že v čase doručenia tejto ústavnej sťažnosti už bolo vo veci meritórne rozhodnuté aj odvolacím súdom, ústavný súd konštatuje, že okresný ani krajský súd už žiadnym spôsobom nemohli svojím postupom a konaním zasiahnuť do sťažovateľkou uvedených práv podľa ústavy a dohovoru. Podanie ústavnej sťažnosti len krátko (jeden deň) pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej sa tak javí aj ako do značnej miery účelové, a nie reálne smerujúce k naplneniu svojho účelu, teda k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky.

12. Vychádzajúc tak z podstaty a účelu základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

13. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako celok, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2026

Libor Duľa
predseda senátu